

Yhden Suloisen

ja

Siunatun Suven

ja sen

Hedelmoitsewäisyyden

Tutkistelu s

Jumalan Lasten

Henkellisen suven täsä elämäsa, ja myös
taiwaallisen suven tämän elämän jälkeen,
mieleen johdatuksen kanssa; Joita Kään-
tyneet ja Uskoweit Stelut sydämineel-
lisesti halajawat; jonka tutkistelemuksen
seuraawaisesa Wirresä on pränkkiin anta-
nut

Abraham Achrenius.

Wasa 1842.

Präntätty G. G. Wolffin tykönd.

Gillas till tryckning.

Åbo Domkapitel, den 5 Aug. 1840.

På befallning,

A. G. Dahl.

Beisataan kuin: Jolla raitis ruumis on Terweys 10.

Mitäs tahdot ihmis rauk? Kaitist' näkywäisist' ?
Ett' ain' taiwas olis auk', Hadelmöitewäisist':
Jos sen oikein tahtoneet, Niin sull' Herra antaa,
Sinun tyköö armon tiet' Siunauksen kantaa.

2. Hän on rikas tawaroist'; Ei hän siitä mistä,
Waikk' hän sinull' antaa noist': Sinun kätees
pistää Leiwän waikk' wiel' runsaamman, Niinkuin
hyvä Isä, Kuin hän rupee tarjoomaan, Niin hän
aina lisää.

3. Waatteen, werhon ynnä myös Ruumin
tarpeks' antaa Kosk' hän siunaa sinun työs Et sä
wasta rantaa Siunaukses kulkene, Ja jos kulkisitkin,
Hywäks' käypi myöskin se Kurituksen hetkin'.

4. Sillä ylönpalttisuus Syntiin monta wetää;
Siitä tulee irstaisuus, Ettei ole hätää Yhdell' Ju-
malattomall', Ylönshömys, juomus, Menoll' taita-
mattomall', Riita, pahansuomus.

5. Nämät hallitsewat maas, Ett' on ollut ruo-
kaa; Koska Herra lyöpi taas, Sitt' wast' moni
huokaa: Panee synin tawat pois, Siunauksen esteet,
Että Herra hyvä tois, Siunais laarein rästeet.

6. Walits' paras sielulles Ensis' ennen kaikkee,
Pysy synnist' irralles Nyt ja kaikin' aikoin': Niin
sä näet kuin' hyvä on Viel' se laupias Isä,
Kääntää uhkauksen tuonn', Siunaust' sull' lisää.

7. Kääny lapsesi Jumalan Lasten esimerkiksi a)
Niin hän sinua sinua waan Tällä ajalla tärkeillä,
Sodat, näljät karkottaa Ja myös taudit tuimat,
Pihvet pitkät hajottaa, Kasta kuitent' kuitat.

8. Taina tuulet, pauhinat Sinusta poijes
Kääntää; Nakeet raskaat moniat Myöskin poijes
wääntää: Ja maanjäristykset kaik' Wielä ylhäällä
pitää, Niin kauwan kuin armon ait' Armost' estää
niitä.

9. Pelkä Herran uhkausta, Parannukseen rien-
nä, Kukoile sydämest' ja suust', Itses oikein
Käännä Henkellisiä etsimään: Katso tulewaisii, Tälist'
tämän elämän Kiwan ihanaissii.

10. Sillä suwen suloisuus Täällä pian loppuu,
Syksyll' on jo lakastus, Talwi wiimmein noppii
Waalistuneet lehdetkin, tyhmyydellä painaa, Väpiks'
tunkee nurkatkin Kowuudella aina.

*

*

*

11. Ett' nyt aina muuttuwaat Ajat kaikkiniiset:
Wiimmein perät' puuttuwaat Kaikki katowaisiet:
Henkellisiä halaja Siis ja tulewaisii, Niitten perään
palaja, Et si pysyväissii.

12. Niin sä suwen suloisen Henkellisistä löydät,
Herran armost' wiheriän, Wirwotukset tähdet We-
ren ansios' Jesuksen, Henken hedelmihin, Löydät
uuden elämän; Uskos tartu niihin.

13. Suwen suloisuuden saat Henkellisestä walos',
Armon päiwät lakkaamat' Kirjkaundes' jalos', Se
wanhurskas Nurinko Sinun walistaapi: Mutuuden
myös sinull' tuo, Mieleä uudistaapi.

14. Henkellisen sateen sull' Armostans' myös
lainaa, Pyhän Henken antaa tull' Sydämmehes
aina, Armon wirwotuksen kanss'; Kasteen joka

a) Matthy: 18: v. 3.

päitwä Untaa sinull' armostans' Koitto ylöskäyhvä. b)

15. Kylmä talwi poijes jää Suwen lämpymällä,
Armo sinun lämmittää Armon suwell' tällä: Rak-
kaus sitt' loistaa waan Herran teitä kulkeis'; Kyl-
myys jääpi pielen taan, Pysy siellä kulkeis'.

16. Rakkaus täs' Jumalan Ennist' kukoistaapi,
Hänen kaikkein rakkaampan Sielus omistaapi:
Jesuksen myös suloisen Sinun Lunastajas; Unnat
Hänell' sydämmen Henkellisest' majaks'.

17. Pyhän Henken templiss' myös Koko ruumiis
annat, Parannuksen oikias' työs', Lämmint' sydänt'
kannat, Huudät: Herra Jesu aut'! Henken armost'
aiwan, Ettäs saisit uskon kautt' Perii iloo taiwaan.

18. Weljellinen rakkaus Täällä suwell' loistaa,
Ja se kylmäiskoisuus Kylmyyden soista Lakkaa
ylösnousemast' Suwen lämpymällä: Kukkaisia myös
fin maast' Saat sä suwell' tällä.

19. Herran Sanan kaulkaiset Käsisäsi kannat,
Kuin ain' on ihanaiset Weljelles myös annat,
Ylösrakennuksen kautt', Neuvoill' waroituskill' c)
Herra Jesu siiheen aut' Armon liikutuskill'!

20. Sitt' yks' hywä ihminen Hywää edes-
tuopi Tawarasta sydämmen d) Muille sen myös
suopi: Täsä armo annetaan enäntymään aiwan,
Rakkaudes' kantamaan Muitten myöskin waiwan.

21. Monen tuulen waiwan all' Vielä laiho
joutuu Tuleentumas' lawiäll', Sitten kufin noutaa
Hywäin maitten hedelmät'; niin myös henkellisest',
Ujan waiwat wäsymät' Kanna kärsiwäisest'.

22. Niin sä sitten niität myös Hedelmitä kau-
neit, Ei tul' hukkaan sinun työs' Kaikki hywät
aineet, Kersimises' kaswaawat; Kuisauksen tuulat e)
b) Luc. 1: v. 78, c) 1. Thess. 5: v. 11, 14, d) Matth,
12: v. 35, e) Matth, 7: v. 24, 25, Esa, 54: v. 11.

Wahwistumaan waatiwat, Enämmin kuins luulet.

23. Niistä Herra pelastaa, Tuwenen myös antaa, Raskaat tuulet seisattaa, Lohdutuksen kantaa Sinun tykö runsaammast' Hywill' hedelmillä, Sitt' sä ilon löydät wast', kuin ets' waiwaa piillä.

24. Sitte Henken hedelmät Sios' kannetaisin, Rauhan rakkauden teit' Armos' kuljetaisin Murheen jälkeen siheen ast', Että wiedään aittaan Nisut kaikki kaswaamast': h) Sitt' kaikki tulee laitaan.

*

*

*

25. Taitwaan suwen suloisuus, Sonka lapset Ihtää, Sjäinen on ihastus, Sydämmeikin täyttää Taitwaan tellois' taukoomat': Kirkkauš kanss' kaunis Poistaa siellä lakkaamat', Wiimmein woiton waunuis'.

26. Siel' on suwi suloinen Sios', riemus' aina; Woiton kruunu kullainen, Jos' ei päättä paina: Weisut siellä on lakkaamat', Ylistyksen äänet, Ett' on waiwat kaikki kowat Sieltä kauwas jäänet.

27. Silkiš siellä kiiltäwät Walituitten joukko, Palmut kasis' kanss' owat g) Siellä ei kukaan loukkaa Pienimmistä fetäkään: Rakkauš se pysyy, Sios', rauhas' lewätään; Siellä ei kukaan syfi.

28. Taitwaan suwen suloisuus Mahtaa sinuu wetää Ett' sull' tulis' halu uus' Taitwaasehen rietä, Uuteen Jerusalemiin, Enkelitten joukkoon Ja wan-hurskain pariin sinn, Nutuitten luokkaan.

29. Täällä ajat muuttuwat, Täällä on suwet talwet; Siellä talwet puuttuwat, kuin täällä ompi walwett' uskos', Henken elämäš, Kilwoitukseš jalos'; Kaikki autuus ompi läss' Siellä taitwaan talos'.

30. Täällä suwi suloinen Dmpi wähän hetken; Siellä on ilo ijäinen, Sonka ompi kätken' Armo

f) Math. 13: v. 30. g) Jhnest. R. 7. v. 9.

suuri Jumalan Uskollisill' aina; Se kuin sinne pääsee
waan, Ei sitt' uni paina.

31. Täällä on ruohon kukkanen Katoowainen
kaunis; Siell' on katu kullainen Kallein kiwein
aineis; Uusi taiwas uusi maa ^{b)} Kaunistuffis' hohtaa:
Jlo siell' on kaswaawa, Murhe sammuu kohta.

32. Metsät täällä kaikkawat; Siellä ijäisyhdet
Jlon äänill' kajaawat, Taiwaan wäfewyhdet: Lin-
nut täällä weisaawat: Enkelit siell' taiwaas; Wa-
litut myös laulawat Voiton wirttä waiwoist'.

33. Täällä wilja jauhetan; Siell' on taiwan
Manna, Jost' tääll' maku taritaan, Waan ei täyttä
anna Murheen laaksof Jumala, Siell' on tähdellisyys;
Katoowaiستا kanta maa Siell' on pysyväisyys.

34. Wiinapuut tääll' puhkeewat, Siell' on
uutta wiinaa; Tääll' ne houruff' juopuwat, jotka
päätäns' piinaa: Mutt' ne Herran walitut, Jot'
tääll' waiittiist' elää ⁱ⁾ Herran owat sinatut Sjäisesti
siellä.

35. Ellei tätä keltwannee Sinun etsisellä, Helwet-
tii sitt' muistele, Siell' on polton helle, Hammas-
ten kans' kiristys: Pelkä kuitenk' sitä, Ett' sull' tu-
lis wäristys Wälttämähän niitä.

36. Älä näitä muistelles' Wiheliäinen wiitoy:
Surkia sun on perät ties Armon ajan siwus, Jos
ets tule myöntyneeks' Armon waiikutukses' Armon
woimas' wäfewäks' Jlof, ahdistukses'.

37. Älä wiitoy siihen ast', Että taiwaan Herra
Suuttuu pois armahatmasi' ^{k)} Yhden kowan ker-
ran: Silloin sä kyll' huutelet, mutt' ei kukaan was-
taa, ^{l)} Waikk' sä äänes muuttelet, Ei sua kukaan nostaa.

38. Älä armoa wäsyttä Synneill' kaikkinaisill',
^{b)} Jlnest. Kirj 2: v. 7. ⁱ⁾ Luc. 21: v. 34, 36. ^{1.} Pet.
4: v. 7. ^{k)} Jerem. 15: v. 6. ^{l)} Gal. Sananl. 1: v. 28.

Kerran hätä häyhtää Hirmuttelewaisill'; Tuntos
anna atvaantuu Lain wasaralla Sydämmes myös
musertuu Lain woiman alla.

39. Niin sull' armon lupaus Tulee sowliaiseks,
Parannuksen ahkerus Tulee liikkuwaiseks, Weren
ansio Jesuksen; Tulee tarpeelliseks, Henkelliseen e-
lämään, Niwan hyödylliseks.

40. Näitä Sielu ajattel' Suwell' suloisella, Tai-
wasi' kohden matkustel' Ujall' armoisella: Kään-
ny, käännä syntinen, Parannuksen tielle, Ei sua
Herra hyljäämään Rupee ensist' wielä.

41. Wielä Herra odotta Ennist' kääntywäisiä,
Kärsimykset' kokottaa Armoon myöntywäisiä. Tule
Herra Jesu Krist', Waltakuntaas auta, Mutuitten
lisäämist' Saata kuollos kautta.

42. Tule, Jesu walaise Sieluin sydämmitä!
Wiheliäisiä rohwaise, Lapses yhteen liitä, Sinun
ruumiis jäseneks Uskos, rakkauudes, Armoitetuiks
lapsihiks, Armon elos uudes!

